

ת"פ 39905/07/20 - מדינת ישראל נגד נאדר נאצר

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 39905-07-20 מדינת ישראל נ' נאצר

לפני כב' השופט אברהם רובין
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
נאדר נאצר

הנאשם

גזר דין

1. העבירות בהן הורשע הנאשם

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע העבירות שלהלן: סיוע לתקיפה לשם גניבה - עבירה לפי סעיפים 381(א)(2) ו-32 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - "**חוק העונשין**"), פירוק רכב - עבירה לפי סעיפים 413ד(ב) ו-29 לחוק העונשין, ושינוי זהות של רכב או של חלק של רכב - עבירה לפי סעיפים 413ט ו-29 לחוק העונשין.

2. על פי האמור בכתב האישום, אביו של המתלונן עובד כקבלן משנה של חברת "תנובה", ובבעלותו שני מחסנים בהם הוא מאחסן סחורה של החברה, אותה הוא מספק לחנויות בירושלים. את הסחורה קונה אביו של המתלונן מר.מ., קבלן ראשי של תנובה אשר לו מחסן בעטרת. המתלונן עובד אצל אביו בעסק, ובין היתר הוא אחראי על העברת תשלומים לר.מ., כך שבמסגרת תפקידו נהג המתלונן להגיע כמעט כל יום למחסן של ר.מ. בעטרת.

הנאשם הוא אחיו של האדי נאצר (להלן - "**האדי**"), וחברו של מוחמד עלקם (להלן - "**עלקם**"), אשר גם נגדם הוגש כתב אישום בגין אותה פרשה.

כחודש לפני יום 3.7.20 קשרו הנאשם ואחיו האדי קשר לתקוף את המתלונן כדי לגנוב ממנו כספים בעת הגעתו למחסן בעטרת. בהמשך לקשר הנאשם והאדי נפגשו ביום 2.7.20 עם עלקם, הכניסו אותו בסוד הקשר ותכננו עמו כיצד להוציא את הקשר מן הכוח אל הפועל. במסגרת התכנית שרקמו השלושה ביקש הנאשם מעלקם להשיג לוחיות רישוי לרכב במטרה לטשטש את זהות הרכב עמו יגיעו לביצוע הגניבה. כמו כן, השלושה קבעו להיפגש למחרת היום כדי לבצע את תכניתם.

ביום 3.7.20 סמוך לשעה 08:30 בבוקר, נסעו הנאשם ואחיו האדי מביתם ברכב יונדאי אותו שכר האדי מבעוד מועד, ואספו את עלקם משכונת ראס אל עמוד. האדי ועלקם הצטיידו בכובעים, מסכות, גז מדמיע, אקדח דמה ומקל, זאת ללא ידיעת הנאשם, וכן בלוחיות רישוי שנגנבו מרכב נטוש. במהלך הנסיעה יצר הנאשם קשר עם אחד, מחמוד נסאר (להלן - "מחמוד"), וביקש לשאול ממנו את מכונית המזדה שלו, אשר לה חלונות כהים, זאת באמתלה שבכוונתו "לצאת עם בחורה". מחמוד נעתר לבקשה, ובהמשך לכך נסעו הנאשם האדי ועלקם למקום עבודתו של מחמוד, שם הם אספו ממנו את מכונית המזדה. לאחר מכן התפצלה החבורה - האדי ועלקם נסעו במזדה, לאחר שהחליפו את לוחיות הרישוי ואת צלחות הגלגלים שלה במטרה לטשטש את זהות הרכב ולהקשות על כוחות המשטרה, ואילו הנאשם נסע ברכב היונדאי השכור. בהמשך לאמור, בשעה 10:00 לערך, נסעו האדי ועלקם ברכב המזדה לכיוון המחסן בעטרות, ואילו הנאשם נסע ברכב היונדאי בצמוד לרכב המזדה, לסירוגין, במטרה שאם המשטרה תגיע בסמוך לרכב המזדה היא לא תבחין בלוחיות הרישוי הגנובות. בשלב מסוים הצטרף לנוסעי המזדה, כנהג, אדם נוסף שזהותו איננה ידועה למאשימה. סמוך לשעה 10:22 הגיע רכב המזדה סמוך למחסן בעטרות. האדי ועלקם המתינו למתלונן וכשהבחינו בו מגיע עם רכבו ונכס לחנייה הצמודה למחסן הם יצאו מהמזדה לעברו כשהם רעולי פנים, וכשהאדי מצויד בגז מדמיע ובאקדח הדמה, ועלקם מצויד במקל. האדם השלישי המתין ברכב המזדה נכון למלט את השניים מזירת האירוע. האדי ועלקם התקדמו לעבר המתלונן. המתלונן יצא מרכבו כשברשותו שקית המכילה ₪ 300,000 במזומן וכן שיקים. האדי ריסס את פניו של המתלונן בגז מדמיע, ואילו עלקם תקף אותו באמצעות המקל וחטף את השקית מידי. בנוסף, היכה אחד מהשניים את המתלונן בישבנו. מיד לאחר מכן נמלטו האדי ועלקם למזדה כשהמתלונן דולק בעקבותיהם. במהלך המרדף הפיל עלקם מידי את השקית. המתלונן התקרב להאדי ולעלקם ואז שלף האדי את אקדח הדמה וכיוון אותו לעבר המתלונן במטרה לאיים עליו. המתלונן שסבר כי מדובר באקדח אמתי חשש לחייו, ונמלט חזרה לחניית המחסן. האדי ועלקם אספו את הכסף המזומן שנפל וחלק מהשיקים, רצו לעבר המזדה ונמלטו מהמקום. המתלונן נכנס לרכבו יחד עם אדם אחר ועקב אחרי המזדה עד אשר איבד קשר עין אתה. באותה עת נסע הנאשם ברכב היונדאי באותו נתיב בריחה לפני המזדה. בהמשך לכל האמור נטשו האדי עלקם והאדם השלישי את רכב המזדה במחנה הפליטים שועפט, שם אסף אותם הנאשם ברכב היונדאי. השלושה חזרו לביתם כשברשותם כ- 46,610 ₪ במזומן וסך של 5,146 ₪ בשיקים. מתוך הסכום במזומן הועבר לידי הנאשם סך של 6,000 ₪, לידי עלקם הועבר סך של 2,000 ₪ ואילו יתרת הסכום נותרה בידי האדי.

כתוצאה מכל האמור נחבל המתלונן בידו ונגרמו לו כאבים בישבן.

3. הסדר הטיעון

במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי הצדדים יהיו חופשיים בטיעוניהם לעונש, וכי בטיעוניהם לא יסטו הצדדים מעובדות כתב האישום.

4. תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 28, רווק. הנאשם נעצר למשך כ- 4 חודשים, ולאחר מכן הוא שהה ושווה עד היום במעצר בפיקוח אלקטרוני.

הרקע המשפחתי של הנאשם קשה מאוד, כמתואר בפסקה השלישית בעמ' הראשון של התסקיר.

הנאשם נשר מלימודיו בגיל 12, והחל לסייע בפרנסת משפחתו מעבודה בתחום הברזל ובשוק מחנה יהודה, ולאחר מכן בדוכן ירקות בשער שכם. בהיותו בן 15 עבר הנאשם לעיר נתניה, שם הוא עבד בשטיפת כלים ובמטבחים במסעדות. את המשכורת שקיבל היה הנאשם שולח למשפחתו בירושלים. מקץ 6 שנים של עבודה בנתניה שב הנאשם לגור עם משפחתו בירושלים, זאת לבקשת אמו בשל התנהגות אביו. בירושלים עבד הנאשם במסעדה, ובתקופה זו הסתבך הנאשם לראשונה בפלילים. לנאשם הרשעה קודמת אחת משנת 2016, בעבירות של סיוע לייצור נשק, הצתה, ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות (שתי עבירות), התפרעות (שתי עבירות), והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בגין הרשעה זו נגזר על הנאשם עונש של 45 חודשי מאסר.

במהלך המאסר השלים הנאשם את לימודיו והוציא תעודת תאוג'יה. לאחר שחרורו מהמאסר עבד הנאשם במסעדה ובשיפוצים, ואף פתח עסק לממכר סנדוויצ'ים אותו הוא נאלץ לסגור אחרי 4 חודשים בשל מגיפת הקורונה.

במהלך מעצרו בתיק הנוכחי הופנה הנאשם לשירות המבחן. שירות המבחן התרשם כי המסוכנות הגלומה בנאשם בינונית. בפגישתו עם שירות המבחן הסביר הנאשם כי את העבירות בצעו הוא ואחיו בשל מצוקה כלכלית. לטענת הנאשם חלקו בעבירה התמצה בכך שווייץ שאין משטרה במחסום. לטענתו הוא לא היה מודע לתכנון המדויק של האירוע. שירות המבחן התרשם, כי התייחסותו של הנאשם לעבירה מצמצמת, וכי הוא נוטל אחריות חלקית למעשיו. עם זאת, הנאשם הביע חרטה על מעשיו ואף גילה צער ואמפתיה כלפי המתלונן. שירות המבחן התרשם כי מעורבותו של הנאשם בעבירה נבעה ממצוקה רגשית וכלכלית, מהצורך לקבל פיצוי רגשי לאור חוויות הילדות הקשות שלו, ומדפוסי חשיבה שוליים פרי הסביבה העבריינית בה הוא גדל.

במהלך הקשר עם הנאשם הציע לו שירות המבחן להשתלב בקבוצה טיפולית, והנאשם הביע הסכמה ומוטיבציה ראשונית לכך. לאור זאת ממליץ שירות המבחן על דחיית מתן גזר הדין ב- 4 חודשים, במהלכם ישולב הנאשם בקבוצה טיפולית כאמור.

5. ראיות המאשימה לעונש

המאשימה הגישה במסגרת טיעוניה לעונש את גיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם (תע/1), וכן הצהרה של נפגע העבירה. בהצהרתו פירט נפגע העבירה כי השקית שנלקחה ממנו הכילה כסף מזומן בסכום של 44,250 ₪, ושיקים בסכום של 235,932 ₪. הנפגע הצהיר כי במהלך המרדף שניהל ברכבו אחרי השודדים הוא עלה עם רכבו על מדרכה ולרכב נגרם עקב כך נזק בשווי של 50,000 ₪ שטרם תוקן. עוד טען הנפגע, כי מאז האירוע הוא סובל מפחדים ומנדודי שינה, וכן מקשיים ביחסים הזוגיים בעטיים הוא מטופל אצל רופא מומחה "לבעיות לידה ומין", כלשון נפגע העבירה.

ב"כ הנאשם חקר את נפגע העבירה על הצהרתו. בחקירתו אמר הנפגע כי בעבר הוא לא רצה ילדים אבל לאחר שרעייתו סיימה את לימודיה באוניברסיטה הוא שינה את דעתו. הנפגע אישר כי הוא לא פנה לקבל טיפול

נפשי לאחר האירוע.

טענות המאשימה לעונש

6.

בטיעוניה בכתב ובעל פה, עמדה המאשימה על כך שמדובר בעבירה שתוכננה מראש ושהנאשם נטל בה חלק מרכזי, הן בשלב התכנון וההיערכות לקראת ביצוע העבירה, הן בשלב ההגעה אל מקום ביצוע העבירה וההימלטות ממנו. בגין חלקו בביצוע העבירה אף קיבל הנאשם ₪ 6,000 מתוך השלל. על יסוד פסיקה שהציגה המאשימה בעבירות של סיוע לתקיפה לשם גניבה, ובשים לב לכך שהנאשם שלפניי הורשע גם בעבירות של פירוק רכב ושינוי זהות של רכב, נטען כי יש להעמיד את מתחם העונש ההולם על 10 עד 20 חודשי מאסר בפועל (יוער כי בטיעון הכתוב נרשם בטעות 10 עד 20 שנות מאסר), בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן. בהתחשב בהודאתו של הנאשם מחד, ועברו הפלילי מאידך, טענה ב"כ המאשימה כי יש לגזור על הנאשם עונש של 16 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית.

טיעוני הנאשם לעונש

7.

בפתח טיעוניו הדגיש ב"כ הנאשם כי הנאשם היה עצור ממש במשך כ- 4 חודשים, וכי לאחר מכן הוא נעצר באיזוק אלקטרוני בבית דודו. ב"כ הנאשם הדגיש גם את התיקונים המשמעותיים שנעשו בכתב האישום במסגרת הסדר הטיעון. כך, בכתב האישום המקורי יוחסה לנאשם עבירה של שוד בנסיבות מחמירות, אשר העונש בצידה עומד על 20 שנות מאסר, ואילו בכתב האישום המתוקן בהסדר יוחסה לנאשם עבירה של סיוע לתקיפה לשם גניבה, אשר העונש בצידה הוא 1.5 שנות מאסר. ב"כ הנאשם טען כי עבירות הרכב בהן הורשע הנאשם "נבלעות" בעבירת הסיוע. יאמר כבר עתה, כי ככל שהכוונה היא שאין לקבוע מתחם נפרד לעבירות אלו, הרי שעל כך אין חולק. ברם, ככל שהטענה היא שעל גזר הדין להביא בחשבון רק את עבירת הסיוע לתקיפה לשם גניבה, הרי שלכך אין יסוד, שהרי הנאשם הורשע על פי הודעתו בעבירות הרכב בנוסף לעבירת הסיוע.

במישור הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנה ב"כ הנאשם לרקע המשפחתי הקשה של הנאשם, להודאתו, לעובדה שעד להתפשטות הקורונה הנאשם עבד, ולהתרשמות שירות המבחן לפיה יש לנאשם פוטנציאל חיובי. בסיכומו של דבר ביקש ב"כ הנאשם כי בית המשפט יסתפק בתקופה שבה היה הנאשם עצור ממש ועצור באיזוק אלקטרוני, ויטיל עליו רק ענישה הצופה פני עתיד.

הנאשם לא ביקש לומר דברים בטרם יגזר דינו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם - הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

8.

הערכים המוגנים על ידי העבירה של סיוע לתקיפה לשם גניבה הם הערך של שלמות הגוף והנפש והערך של השמירה על הקניין. מידת הפגיעה בערך המוגן הראשון בינונית. אין ספק כי נפגע העבירה עבר אירוע מטלטל

עמוד 4

ומפחיד עד מאוד. אכן, לא הוצגו ראיות בדבר נזק גוף של ממש שנגרם לנפגע העבירה, וגם לא ראיות לגבי נזק נפשי ארוך טווח שנגרם לו, ברם אין לזלזל בחבלה ובכאבים שנגרמו לו, ובפחד והאימה שמלווים אותו מאז האירוע לנוכח העובדה ששניים תקפו אותו באמצעות מקל וגז מדמיע, ואחד איים עליו במה שנחזה כאקדח אמת.

הערכים המוגנים על ידי העבירות של פירוק רכב ושינוי זהות רכב, הם הערך של השמירה על הקניין וכן הערך של השמירה על אכיפת החוק שנפגע כאשר נעשה שינוי לא מורשה בזהותו של רכב, דבר המקשה על איתורו. הפגיעה בערכים אלו גבוהה יחסית לנוכח העובדה שהעבירות הללו בוצעו כדי להקל על ביצוע עבירה של תקיפה לשם גניבה. עם זאת, אין ספק כי עבירות אלו הן הפחות משמעותיות בעניין דנא.

9. מתחם העונש ההולם - מדיניות הענישה הנהוגה

ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה לשני פסקי דין של בתי משפט מחוזיים.

בת"פ (מחוזי חיפה) 20658-12-12 **מדינת ישראל נ' אלמלח** (14.7.13), נדון עניינם של שני נאשמים. הנאשם הראשון הורשע בעבירות של סיוע לשוד, קבלת דבר במרמה (2 עבירות), זיוף זהות של חלק של רכב (3 עבירות), סיוע לתקיפה לשם גניבה, ובסיוע לגניבה, והשני הורשע בביצוע עבירות של שוד, קבלת דבר במרמה, זיוף זהות של חלק של רכב (2 עבירות). במסגרת האישום החמור ביותר שיוחס לשניים נטען, כי הם שדדו מכשיר טלפון נייד מעוברת אורח, תוך שהנאשם השני תוקף אותה קשות בשעה שהנאשם הראשון ממתין לו ברכב המילוט. על הנאשם הראשון נגזר עונש של 42 חודשי מאסר ואילו על הנאשם השני נגזר עונש של 50 חודשי מאסר. אין ספק כי נסיבותיו של גזר דין זה חמורות מנסיבות המקרה שלפניי.

בת"פ 19687-08-11 (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נ' קירשנצוויג** (19.6.12), נדון עניינם של 4 נאשמים אשר הורשעו בגין שני אירועים של חטיפת תיקים מעוברי אורח, בעבירות של סיוע לשוד (נאשמת 1), סיוע לתקיפה לשם גניבה (נאשם 2), ושוד (נאשמים 3-4), וכן בעבירות של הונאה בכרטיסי אשראי. על הנאשמת 1 גזר בית המשפט 36 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם 2 נגזרו 30 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם הפנה לפסקי דין שניתנו בבתי משפט מחוזיים בערעורים על גזרי דין של בתי משפט שלום.

בעפ"ג (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נ' יבסייב** (25.10.18), נדון ערעורה של המדינה על קולת עונש של 10 חודשי מאסר בפועל שנגזר על המשיב לאחר שהורשע על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפת שוטר, גניבה, חבלה חמורה, ותקיפה לשם גניבה. בית המשפט המחוזי קבע כי אין להתערב במתחם העונש ההולם שקבע בית משפט השלום - 10 עד 20 חודשי מאסר בפועל - אך הוא קיבל את הערעור לעניין מיקום העונש המתאים בתוך המתחם, והעמיד את עונשו של המשיב, מבלי למצות עמו את הדין, על 12 חודשי מאסר, זאת לנוכח עברו הפלילי ולנוכח הפגיעות הגופניות שנגרמו לנפגעי העבירה.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 38924-09-14 **מדינת ישראל נ' חביב** (26.4.15), נדון ערעורה של המדינה על קולת עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, אשר נגזר על המשיב שהורשע על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והסגת גבול כדי לעבור עבירה. הגם שבית המשפט המחוזי העיר הערות לעניין גזר הדין הוא לא שינה את השורה התחתונה שלו, ובמובן זה ערעורה של המדינה נדחה.

עמוד 5

מתחם העונש ההולם - הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

10.

על פי האמור בכתב האישום המתוקן, את העבירות ביצע הנאשם בהמשך לתכנית שרקמו הוא ואחיו לתקוף את המתלונן כדי לגנוב ממנו כספים. התכנית כללה גיוס אדם נוסף - עלקם - שאילת רכב עם חלונות כהים, והתקנת לוחיות זיהוי על הרכב שבאמצעותו בוצעה העבירה. העבירות שביצע הנאשם לא עומדות לכשעצמן, במובן זה שהן נועדו כדי להוציא לפועל עבירה חמורה יותר של תקיפה לשם גניבה. העבירות בוצעו, אם כן, בקור רוח ולאחר תכנון קפדני מראש. עם זאת יאמר, כי על פי כתב האישום הנאשם לא היה מודע לכך שאחיו ועלקם הצטיידו לצורך ביצוע הגניבה במסכות, אקדח דמה, מקל וגז מדמיע (ס' 4 לכתב האישום).

חלקו של הנאשם בביצוע העבירות היה מרכזי, אם כי הוא לא השתתף בפעולת הגניבה עצמה, ומכאן שחלקו נמוך מחלקם של שותפיו, וזאת גם הסיבה שהוא הורשע בעבירת סיוע ולא בעבירה של תקיפה לשם גניבה.

הנזק שהיה צפוי להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה הוא נזק גוף חמור. כאמור בסעיף 1 לכתב האישום, הנאשם ידע כי הגניבה אמורה לכלול גם תקיפה של המתלונן, ולכן יש ליחס לו אחריות לנזק הגוף הפוטנציאלי שיכול היה להיגרם כתוצאה מהתקיפה. עם זאת, יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שהוא לא ידע כי אחיו ועלקם הצטיידו במקל, גז מדמיע ובאקדח דמה. כלים אלו מעצימים משמעותית את פוטנציאל הנזק, אך לא ניתן ליחס פוטנציאל "עודף" זה לנאשם. הנזק שנגרם בפועל כתוצאה מהעבירות איננו מאוד חמור. הפגיעות הפיזיות שנגרמו למתלונן לא מאוד חמורות, והגם שאין ספק כי נגרם לו נזק נפשי שאין לזלזל בו כלל, הרי שאין ראייה לכך שמדובר בנזק נפשי לצמיתות. בנוסף נגרם לנפגע העבירה נזק רכוש בדמות הכסף שנלקח ממנו וכן נזק לרכבו, אם כי לא הוצגו מסמכים לנזק שנגרם לרכב כנטען בהצהרת נפגע העבירה.

כעולה מתסקיר שירות המבחן, הסיבות שהביאו את הנאשם להשתתף במיזם העברייני המתואר בכתב האישום, מורכבות. שירות המבחן התרשם כי מדובר בשילוב של מצוקה כלכלית, מצוקה רגשית ממנה סובל הנאשם עקב ההתעללות שסבל בילדותו, ודפוסי חשיבה שוליים שאימץ לעצמו הנאשם עקב הסביבה העבריינית בה הוא גדל.

הנאשם יליד 1993, ויש לו הרשעה קודמת בגינה הוא ריצה עונש מאסר לתקופה של 45 חודשים. כיוון שכך, אין ספק כי הנאשם הבין את אשר הוא עושה ואת הפסול שבמעשיו.

מתחם העונש ההולם

11.

לנוכח כל האמור אני קובע כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 6 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בצירוף ענישה נלווית.

העונש המתאים

12.

בקביעת העונש המתאים יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו, אשר חסכה מזמנה של המאשימה ומזמנו של בית המשפט. ההודאה מהווה גם נטילת אחריות מסוימת מצדו של הנאשם על מעשיו, אולם כפי שצוין בתסקיר, נטילת האחריות מצד הנאשם איננה שלמה, שכן הוא נוטה לצמצם את אחריותו למעשים. עם זאת, בהקשר זה יש להביא בחשבון כי תיקון כתב האישום אכן תומך חלקית בטענתו של הנאשם לפיה חלקו באירוע היה נמוך

משל שותפיו.

הנאשם ביקש כי בית המשפט יאמץ אף המלצת שירות המבחן בדבר דחיית מתן גזר הדין. בהחלטתי מיום 18.7.21 דחיתי את הבקשה, כיוון שסברתי כי בנסיבות העניין, כאשר טרם התחיל תהליך טיפולי כלשהו בעניינו של הנאשם, אין זה ראוי לדחות את מתן גזר הדין. עם זאת, ראוי לזקוף לזכות הנאשם את הסכמתו להשתלב בהליך טיפולי, ואת המוטיבציה הראשונית שהוא גילה בהקשר זה. לפיכך העונש שייגזר על הנאשם יביא לידי ביטוי גם את רצונו של בית המשפט לעודד את הנאשם לעלות על דרך הישר.

עמדנו לעיל על התסקיר המתאר את נסיבות חייו הקשות של הנאשם. מפאת צנעת הפרט לא יצוטטו הדברים, ברם נציין כי מדובר בנאשם שסבל קשות מיחסו המתעלל של אביו, ועובדה זו היא אחת הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות.

לחובת הנאשם יש לזקוף את עברו הפלילי. אכן מדובר בהרשעה אחת משנת 2016 בגין עבירות שבוצעו בשנת 2015, ברם מדובר בעבירות חמורות של שני ניסיונות לתקיפת שוטרים כשהעברין מזוין, ניסיון נוסף לתקיפת שוטרים, הצתה, סיוע לביצוע עסקה בנשק, ועוד. בגין עבירות אלו נגזר על הנאשם עונש משמעותי של 45 חודשי מאסר בפועל, אלא שמסתבר כי עונש זה לא הרתיע את הנאשם, כיוון שאת העבירות בהן הוא הורשע לפניו הוא ביצע תקופה קצרה לאחר שחרורו מהכלא. עברו הפלילי של הנאשם יזקף לחובתו לעת גזירת העונש המתאים.

בקביעת העונש המתאים לנאשם תובא בחשבון גם התקופה הארוכה יחסית של 8 חודשים בה הוא שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני, זאת ללא הפרות כלשהן.

יתר הנסיבות המפורטות בסעיף 40 יא לחוק העונשין אינן משמעותיות לעניינו של הנאשם שלפניי.

לנוכח כל האמור, אני סבור כי ראוי למקם את עונשו של הנאשם בשליש האמצעי של מתחם העונש ההולם.

13. לנוכח כל האמור אני גוזר על הנאשם את העונשים שלהלן:

- א. 9 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם לפי רישומי שב"ס.
- ב. 4 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהכלא עבירה מן העבירות בהן הורשע לפניי, או עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. הנאשם יפצה את נפגע העבירה ע.ס. בסכום של 10,000 ₪. סכום הפיצוי ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1/8/22 ובכל אחד בחודש בחודשים שלאחר מכן. אי ביצוע של אחד התשלומים במלואו ובמועד יעמיד לפירעון מידי את כל הסכום שטרם נפרע.
- ד. לנוכח הפיצוי שנפסק, ולנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, בהינתן שהוא עצור תקופה לא קצרה, לא אגזור עליו תשלום קנס.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בימ"ר ניצן ביום 5.10.21 עד לשעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות ועותק מגזר הדין. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים - 074-7831077, 074-7831078, ולהתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס ברשימת הציווד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.

הודע לנאשם על זכותו לערער לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו אלול תשפ"א, 23 באוגוסט 2021, בנוכחות הצדדים.